

ΙΩ. Θ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΟΥ

καθηγητοῦ τῆς ἱερᾶς Μουσικῆς ἐν τῇ Ριζαρείῳ Σχολῇ, Διδασκαλείῳ,
Ἀρσαλείῳ, Ἀμαλείῳ, καὶ τοῦ ΧΩΛ.
καὶ

Διευθυντοῦ τῆς Βυζαντινῆς μουσικῆς Σχολῆς, τῆς ἰδρυθείσης ὑπὸ τῆς ἐν Ἀθήναις
«Μουσικῆς Ἑταιρείας».

Ἐπινέουσι τῆς τοῦ Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ἐκκλησίας.

Η ΜΙΚΡΑ ΚΑΙ Η ΜΕΓΑΛΗ

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

Ὡς θυμίαμα λιβάνου καθαρὸς ἐνώπιον Τοῦ
Ζηθ' ἐν μέσῳ ἀρωμάτων εἰς τὸν ἅγιον ναὸν Τοῦ.
Σοῦτόσος.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΠΑΡΑ ΤΩ ΕΚΔΟΤΗ ΣΠ. ΚΟΥΣΟΥΛΙΝΩ
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ | ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΠΛΑΤΕΙΑ ΑΓΙΩΝ ΘΕΟΔΩΡΩΝ

1902

Α Κ Ο Λ Ο Υ Θ Ι Α

ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ

Ψαλλομένου Ἐν πάσῃ περιστάσει καὶ θλίψει ψυχῆς.

Ποῖημα Θεοστηρίκτου Μοναχοῦ, κατ' ἄλλους δέ, Θεοφάνους.

Εὐλογῆσατος τοῦ ἱερέως ἀναγινώσκεται ὁ ψαλμός·

Κύρια εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου,

ψαλμ. 142, καὶ εὐθὺς τόδε·

ἦχος Δ'. ⁶

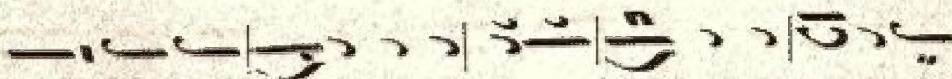
Θε ος Κυ ρι ος καὶ ε πέ φα νεν η μιν εὐ λο γη

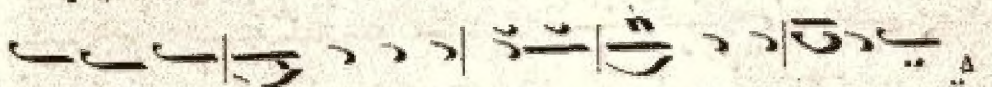
με νοι ο ερ χο με νοι εν ο νο μα τι Κυ ρι

ι ου ου ⁶ (τετρακτίς)

Τη Θε ο το ο λω ω εκ τε νως νυν προσδραμω μεν

α μαρ τω λοι οι καὶ αι τα πει νοι καὶ προσπε σω μεν ^Δ

εν με τα νοι α κρα ζον τες εκ βα α θους ψυ χης ^Δ

υη—|| —|| | υη

Δισποι να βο η θη η σον ερ η μιν σπλα χνι σθαι σα σπευσον

—|| —|| —| | |

α πολ λυ με ε θα υ πο πλη θους πται σμα α τω

 | —| —| —| —| —|

ων λ μη α πο στρε ψης σουσ δου λους κε νους Σε γαρ

—| —| —| —| —| —| —|

και μο ο νην ελ πι θα κε κτη με θα δ λ

Δόξα καὶ νῦν.

—| —| —| —| —| —| —|

0 υ σι ω πτη η σο ο μεν πο τε θε ο το κε τας ου

 | —| —| —| —| —|

να σται ει α ας Σου λα λειν οι α να ξι οι Ει μη γαρ συ

—| —| —| —| —| —| —|

προ ι στα σο πρεσ θευ ου σα δ τις η μας ερ ρυ σα

| —| —| —| —| —| —|

α το εκ το σου των κιν ου νων τις δε δι ε φυ λα α ξεν

—| —| —| —| —| —| —|

ε ως νυν ε λευ θε ε ε ρου ους λ ουκ α πο στω

—| —| —| —| —| —| —|

μεν Δε σποι να εκ Σου δ σουσ γαρ δου λους σω ω ζεις

—| —| —| —| —| —| —|

ε ει λ εκ παν τοι οι ων δει νω ω ω ων λ

Τὸν Ν'. ψαλμὸν καὶ εὐθὺς ψάλλομεν τόνδε τὸν κανόνα.

ᾠδὴ Α'. ἦχος πλ. δ' ὁ Εἰρμός.

 Ὑ γραν οἱ οὐ δεῦ σας ὦ σεῖ ξη ραν καὶ τὴν

 αἰ γυ πτεῖ αν μο χθη ρε... αν οἱ α συ γων

 ο Ἰ σρα η λι της α νε βο ο α τω λυ

 τρω τῇ καὶ Θε ὦ η μων α σω μεν

Ὑπεραγία Θεοτόκε πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

 Πολλοὶς συ νε χο ο με νος πει ρα σμοῖς πρὸς Σε
 Πα θων με τα ρα ατ του σι προσ βο λαι πολ λης

 κα τα φε συ γω σω τη ρι ι αν ε πι ζη των
 α θυ μι ι ἄς εμ πι πλω ωσαι μου τὴν ψυ χην

 ὦ Μη τερ του λο γου καὶ Παρ θε ε νε των οὐ σχε
 ει ρη νευ σον Κο ρη τη γα λη η νη τη του υι

 ρων καὶ δει νων με οἱ α σω σον
 ου καὶ θε ου Σου Πα να μω με

Σω τη ρα τε κου ου σαν Σε και θε ου δὲ δου σω

πω Παρ θε ε νε λυ τρω θη η ναι με των δει νων δὲ Σοι

γαρ νυχ προσ φευ γων α να τει ει νω χ και την ψυ

χην και την δι α νοι αν δὲ

✓ Νο σουν τα το σω ω μα και την ψυ χην δὲ ε πι

σκο πη ης θει ει ας q και προ νοι οι ας της πα ρα

Σου δὲ α ξι ω σον μο νη θε ο μη η τωρ χ ως

α γα θη α γα θου τε λο χευ τρι α δὲ

ᾠδὴ Γ'. ὁ εἰρμὸς ἦχος πλ. δ'. δὲ

Ου ρα νι ας α ψι δας ο ρο φουρ γε Κυ ρι
Προ στα σι αν και σκε πην ζω ης ε μης τι θη

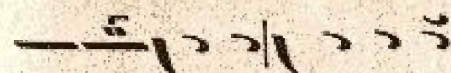
ε δὲ και της εκ κλη σι ας δο μη τωρ χ Συ με ατε
μι Σε θε ο γεν νη τωρ Παρ θε νε Συ με κυ

ρε ω σον εν τη α γα α πη τη ση των ε φε
 βερ νη σον προς τον λι με ε να τον σον των α γα

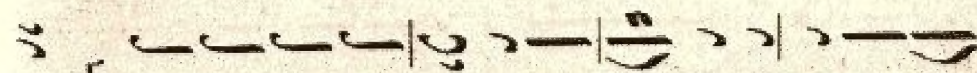
των η α χρσ της α των πι στων το στη ριγ μα
 θων η αι τι ι α των πι στων το στη ριγ μα

μο ο νε φι λαν θρω πε
 μο ο νη πα νυ μνη τε

Ι κε τευ ω Παρ θε νε τον ψυ χι κον τα ρα
 Ευ ερ γε την τε κου σα τον των κα λων αι τι

χον και της α θυ μι ας την ζα λην δι α σκε δα
 ον της ευ ερ γε σι ας τον πλου τον πα σιν α να

σαι μου Συ γαρ θε ε νυμ φι τον αρ χη γον της γα
 βλυ σον παν τα γαρ ου να σαι ως ου να τος εν ι

λη νης α τον Χρι στον ε κυ η σας μο ο νη
 σχυ τον Χρι στον κυ η σα σα μο ο νη

πα να χραν τε

Χα λε παις αρ ρω στι αις και νο σε ροις πα θε

σιν δὲ εἰξεταζόμενω Παρθενε Σὺ μοι βο
ηθήσωντων ἰαματάων γάρ δὲ ἀνελλί
πη Σε γινώσκω θεήσάυρον πανάμωμε
τόν ἀδάπανήτον δὲ

Διὰ ἀσώσον ἀποκινδυνών τους δούλους Σου
θεοτόκε οὐ τι πάντες μετὰ θεόν εἰς Σε κατὰ
φευγόμεν δὲ ὡς ἀρρηκτον τειχος και προστασι ανδρ

Ἐπιείθεσον ἐν εὐμενείᾳ Πανυμνητέθε
οὐ τοκέεπιτην ἐμνηχαλεπν του σω μα τος
καλωσιν δὲ και ἰῖασαι της ψυχης μου το αλ
γοος

Ἰερὺς, ἐλέησον ἡμᾶς· χορὸς Κύριε ἐλέησον ἡ· μετὰ τὴν ἐκφώνησιν ἀναγινώσκεται τόδε τὸ κοντάκιον·

Πρεσβεία θερμή, καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον, ἐλέους πηγή, τοῦ κόσμου καταφύγιον, ἐκτενῶς βοῶμέν Σοι· Θεοτόκε Δέσποινα πρόφθασον, καὶ ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ἡ μόνη ταχέως προστατεύουσα.

Ὁδὴ Δ'. ὁ εἰρμός· δ

Εἰ σα κή κο α Κυ ρι ε της αι κο νο μι
των πα θων μου τον τα ρα χον η τον κυ θερ νη
ας Σου το μυ στη ρι ον η κα τε νο η σα τα ερ γα
την τε κου σα Κυ ρι ον και τον κλυ δο να κα τευ να
Σου και ε δο ξα σα Σου την θε ο ο τη η τα δ
τον των ε μων πταισμα των θε ο νυ υμ φε ευ τε

Εὐσπλαγγνίας τὴν ἄδυσσαν ἐπικαλουμένῳ τῆς σῆς παράσχου μοι· ἢ τὸν εὐσπλαγχον κηύσασα, καὶ Σωτῆρα πάντων τῶν ὑμνούντων Σε.

Ἀπολαύοντες Πάναγνε, τῶν σὸν δωρημάτων εὐχριστήριον, ἀναμέλπομεν ἐφύμνιον, οἱ γινώσκοντές Σε Θεομήτορα.

Ἐπὶ κλίνης ὀδύνης μου καὶ τῆς ἀρρωστίας κατακειμένῳ μοι, ὡς φιλάγαθος βοήθησον, Θεοτόκε μόνε ἀειπάρθενε.

Οἱ ἐλπίδα καὶ στήριγμα, καὶ τῆς σωτηρίας τεῖχος ἀκράδαντον, κεκτημένοι Σε πανύμνητε, δυσχερείας πάσης ἐκλυτρούμεθα.

Ὁδὴ Ε'. ὁ εἰρμός· δ

Εμ πλη σον α γνη ευ προ συ νης την καρ δι αν μου η
την σην α κη ρα τον δι δου ου σα χα ραν δ της ευ

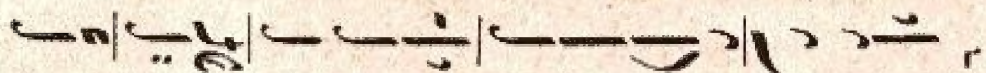
ΦΡΟ ΟΥ ΟΥ ΝΥΣ Η ΓΕΝ ΝΗ ΣΑ ΣΑ ΤΟΥ ΑΙ ΑΙ ΤΙ Ι ΟΥ

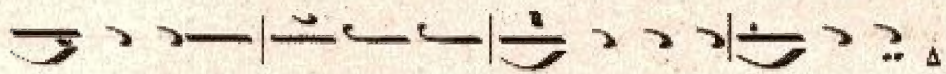
Λυ τρωσαι η μαρς εκ κιν δυ νων θε ο νου φευ τε 9

ἡ αἰὼνι, ἀντὶ τοῦ σου σὰ λυ τρωσιν, καὶ τὴν εἰ

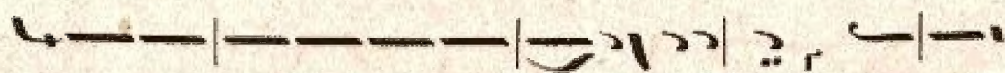

ρη η νην την παν τα νουν u περ ε ε του ου σαν

Λυσαι την αχ λυν των πταισμα των μου θε ο νυμφος 9

† ἰ α σαι α γνη των πα θων μου την α σθε νει αν

τω φως τι σμω της σης λαμ προ ο τη η τος δ η φως

Ε ΠΙ ΣΧΟ ΠΗΞ ΣΟΥ Α ΖΙ Ω Ω ΣΑ Α ΣΑ ΚΑΙ ΤΗΝ

TE KOU OU SE TO DEI OV XAL PEOO XI W W VI I OV

U-YES 01 01V

τη πορ σβει α σου πα ρα α σ'ου μοι

Ὁδὴ ΣΤ'. ὁ εἰρημός.

Τὴν δὲ ἡ σὺν ἐκ γὰρ ὦ πρὸς Κυ ρι οὐ καὶ Αὐ

Θα να του χει της φθορως ως εγω γενεα ο ου

τω α παρ γε λω ω μου τας θαλ ψεις δι ο τι κα κων

τον εν δε δω πως τω θα να τω την τη φθο σα

η ψυ χη μου ε πλη σθη 9 και η ζω η μου τω Δ
και θα να τω μου φυ σιν κα τα σχε θει σαν Παρ θε

δη προ σηγ γι σε 9 και δε ο μαι ως Ι ω νας 9
νε δυ σω πη σον τον Κυ ρι ον Σου και Υι ον

εκ φθο ρας ο θε ος με α να γα γε 9
της εχ ρων κα κουρ γι ας με ρυ σα σθαι

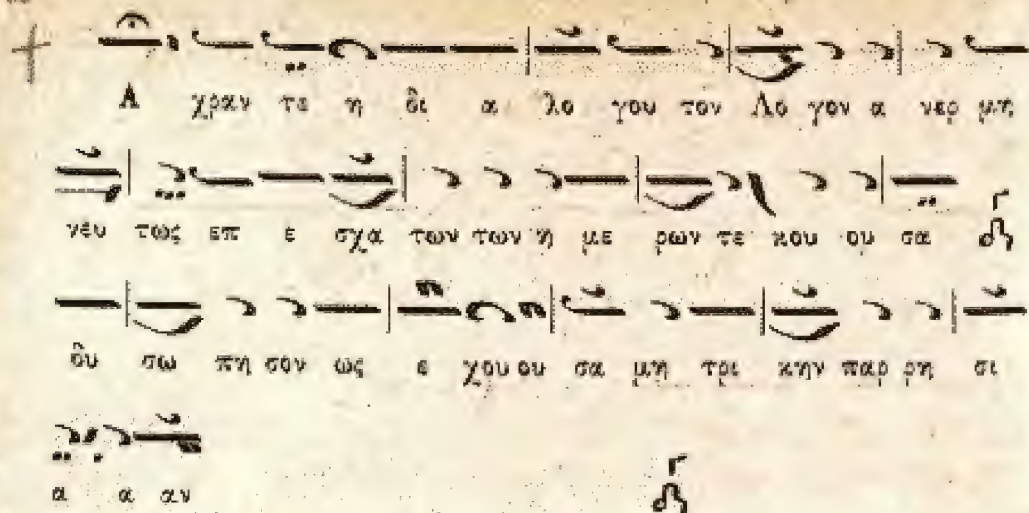
Προ στα τιν Σε της ζω ης ε πι στα μαι και φρου
Ως ται χος κα τα φυ γης κε κτη με θα και ψυ
Εν κλι νη νυν α σθε νων κα τα κει μαι και ουκ

ραν α σφα λε στα α την Παρ θε νε 9 των παι ρα σμων δι
χων σε παν τε λη η σω τη ρι αν και πλα τυ σμον εν
ε στιν ι ι α σις τη σαρ κι μου αλλ η θε ον και

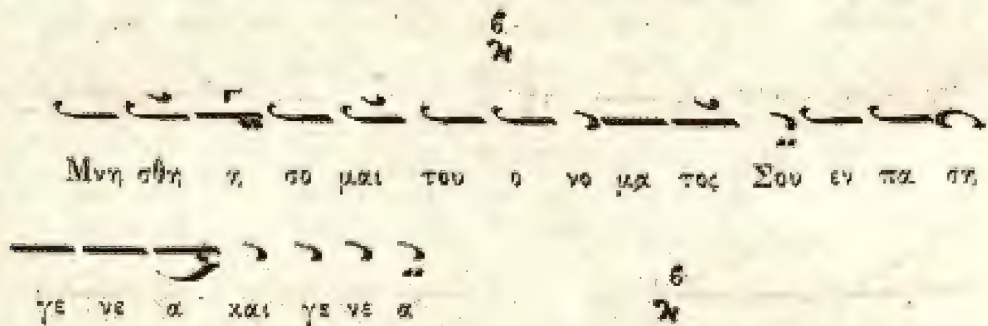
α λυ ου σαν οχ λον 9 και ε πη ρει ας δαι μο νων
τας θλι ψε σι κο ρη και τω φω τι σου α ει α
Σω τη ρα του κο σμου και τον λυ τη ρα των νο σων

ε λαυ νου σα 9 και δε ο μαι δι α παν τοις 9 εκ φθο
γαλ λο με θα ω Δε σποι να και νυν η μας των πα
κυ η σα σα Σου δε ο μαι της α γα θης εκ φθο

ρας των πα θων μου ρυ σθη ναι με 9
θων και κιν δυ νων δι α σω σον
ρας νο ση μα των α να στη σον

Ὁ ἱερεὺς μνημονεύει. Μετὰ δὲ τὴν ἐκφώνησιν Κοντάκιον. Προστα-
σία τῶν Χριστιανῶν εἰτα ἐκνέστητός μου καὶ εὐθὺς τὸ προκείμενον.

Ἱερεὺς· Εὐαγγέλιον
Χορὸς· Δόξα Πατρί.

Πάτερ Λόγε πνεῦμα τριάς ἢ ἐν Μονάδι ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν
ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς . . . τὸ ἀνόμημά μου.

Ὅλην ἀποθέμενοι

✱ Μὴ καταπιστεύσης με, ἀνθρωπίνῃ προστασίᾳ, Παναγίκα Δέσποινα,
ἀλλὰ δεῖξαι δέξαι τοῦ οἰκέτου Σου· θλίψις γὰρ ἔχει με, φέρειν οὐ δύ-
ναμαι, τῶν δαιμόνων τὰ τοξόματα· σκέπην οὐ χέκτημαι, οὐδὲ ποῦ

προσφύγω ὁ ἄθλιος. Πάντοθεν πολιορκούμενος καὶ παραμυθίαν οὐκ ἔχω
πλὴν Σου. Δασκοίνα τοῦ κόσμου, ἐλπίς καὶ προστασία τῶν πιστῶν, μὴ
μου παρίδῃς τὴν δέησιν· τό συμφέρον ποίησον.

[illegible]

Οὐ δεῖς πρὸ στρεψών εἰπεῖν Σοί ^{καὶ} κατὰ στυγμὴν λόγος

— 52 —

α. πρ. Σφδ. α. πρ. σφδ. α. τρι. α. γνη. Παρ. 06 vs. 08. 8

— — — — —

ο το κε και αλλ και τει και την γα α οιν και λαμ

[illegible]

02 VER TO OM BY US TSOE TO GUM DE BOY TNC AI TH T GE

二五

7. 9. 02

— ۱۲۳ —

Με τα 60 λη των 0,1 60 με 5 γων α παλ λα

— ۱۲۳ —

ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΑΣΘΕΝΩΝ ΤΩΝ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΩΝ ΣΕΝΕΣΤΕΡΟΝ

— 11 —

Πας ὁς ἐν ὕμῳ ζῇ πολὺν καὶ λαὸν τῶν πόλεων

$\frac{1}{\sqrt{\pi}} \int_{-\infty}^{\infty} f(x) e^{-x^2} dx = \frac{1}{\sqrt{\pi}}$

[illegible]

η γα λη η νη η μο νη προ στα σε α των πι

στω ω ω ων

Ἱερεύς· Σῶσον ὁ θεός· χαρὰς Κύριε ἐλέησον 16· Ἱερεύς· Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Ὡδὴ Ζ'. ὁ εἰρμός.

Οἱ ἐκ τῆς Ι ου δαι ας κα τὰν τη σαν τες

παι αι δες εν Βα θυ λω ω νι πο τε η τη πι σται

τῆς τρι α ὁς τὴν φλο γα τῆς κα μι ε νου κα τε πα

τη σαν φαλ λοντες ο των πα τε ε ρων η μων

θε ος ευ λο γη τος ει

Τὴν η μων σω τη ρι αν ως η θε λη σας Σω
θε λη την του ε λε ους εν ε γεν νη σας Μη

τερ οι κο νο μη σα θαι εν μη τρα της Ιλαρ θε νου
τερ αγ νη θυ σω πη σον ρυ σθη ναι των πται σμα των

κα τω κη σας τω κο ος μω δὴ ἡν προ στα τὴν α
ψυ χης τε μο λυ σμα α των τους εν πι στει κραυ

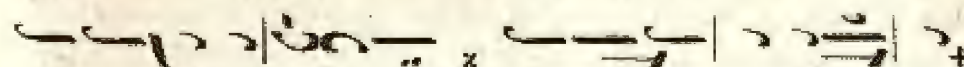
νε δει ξας δὴ ο των πα τε ε ρων η μων δὴ θε ος
γα ζον τας

ευ λο γη τας ει

Θη σου ρεν σω τη ρι ας και πη γην αφ θαρ σι
† Δσ θε νει ας σω μα των και ψυ χων αρ ρω στι

ας την Σε κυ η σα σαν χ και πυρ γου ασ ρα λει ας
ας θε ο γεν νη τρι α των πο θω προ σι ον των

και θυ ραν με τα νοι αι ας δὴ τοις κραυ γα ζου σιν
τη σκε πη σου τη θει ει α θε ρα πευ ειν α

ε δει ξας δὴ ο των πα τε ε ρων η μων δὴ θε
ξι ω σον η τον Σω τη η ρα Χρι στον η

ας ευ λο γη τας ει
μιν α πο τε κου σα

Ωδὴ Η. ὁ εὐμῆδης δὴ

Τον βα σι λε α των ου ρα νων αν υ μνου σι στρα
Τους βο η θει ας της πα ρα σου δε ο με νους μη

τι αι αι των αγ γε ε λων υ μνει τε και υ πε ρυ
πα ρι ι δης Παρ θε ε νε υ μνοντας και υ πε ρυ

ψου τε εις παν τας τους αι ω νας
ψουν τας Σε Κο ρη εις αι ω νας

Των ι α μα των το θα φι λας ε πι χε εις τοις
† Τας α σθε ναι ας τας της ψυ χης ι α τραν εις και
Των παι ρα σμων Συ τας προσ βο λας εκ δι ω κεις και

πι στω ως Σε υ μνου ου σι Παρ θε νε και υ περ
σαρ κα ος τας ο θυ υ νας Παρ θε νε ι να σε
πα θω ων τας ε φο ο θους Παρ θε νε ο θεν Σε

υ ψου σι τον α ρρα στον Σου το κον
θα ξα ζω την Κε χα ρι τω με νην
υ μνου μεν εις παν τας τους αι ω νας

Ωδη Θ'. ο εϊρμὸς

Κυ ρι ως Θε ο το κον Σε ο μο λο γου μεν
Ρο ην μου των θα κρυ ων μη α πο ποι η σης
† Χα ρας μου την καρ δι αν πλη ρω σον Παρ θε νε
Λι μην και προ στα σι α των Σοι προσ φευ γον των

αι δι α Σου σε σω σμε ε νοι Πα να χραν τε
η των παν τος εκ προ σω ω που παν θα κρυ ον
η της χα ρας θα ξα με ε νη το πλη ρω μα
γε νου Παρ θε νε και τει ει χος α κρα δαν τον

σου α τω μα τοις χο ροι αις δ Σε με γα λυ ο
 κ φη ρη κο τα Παρ θε νε Χρι στον κυ η η
 της α μαρ τι ας την λυ πην ε ξα φα νει ι
 κχ τα φυ γη τε και σκε πη και α γαλ λι ι

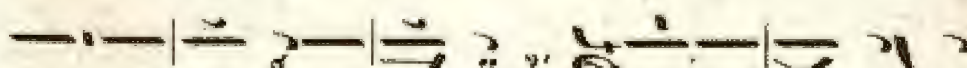
νο ον τας
 σκ α σκ
 σκ α σα
 α α μα

Φω τος Σου ταίς α κτι σι λαμ προυν Παρ θε νε κ
 Κχ κω σε ως εν το πω τω της α σθε νει ας

το ζα ρε ρον της α γνοι αι ας δι ω κου σα δ τους
 τα παι νω θεν τα Παρ θε ε νε θε ρα πευ συν εξ

ευ σε δως θε ο το κον δ Σε κα τα γ γε ελ λο
 ερ ρω στι αι εις ρω συν με τα σκευ α α ζου

ου τας
 ου σκ

Καὶ εὐθὺς τὰδε τὰ μεγαλυνάρια τοῦ ἱερέως θυμῶντος.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν Σε τὴν Θεοτόκον τὴν ἀειμκα-
 ριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ θεοῦ ἡμῶν

Τὴν τι μι ὦ τε ε ραν των χε ρου διμ δ και εν
 Τὴν υ ψη λο τε ε ραν των ου ρα νων και κα
 Δε σποι να και μη η τερ του λυ τρω του δε ξαι

δο ξο τε ε ε ραν δ α συγ κρι ι τως των Σε ρα ριμ δ
 θα ρω τε ε ε ραν λαμ πη δο ο νων η λι α κων
 πα ρα κλη η η σεις α να ξι ι ων των οι κε των

την α δι α φθο ο ρως Θε ον λο γον τε κου ου
 την λυ τρω σα με ε νην η μας εκ της κα τα α
 ι να με σι τε ευ σης προς τον εκ Σου τε γθε εν

σαν η την ον τως Θε ο το κον Σε με γα λυ νο μεν δ
 ρας την δε σποι ναν του κο σμου υ μνοις τι μη σω μεν

τα ω Δε σποι να του κο σμου γε νου με σι τρι α δ

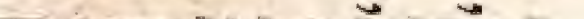
Ἀπο τῶν πολλῶν μου ἁμαρτιῶν, α σθε, νει το σω μα
 ασθενει μου και η ψυχη. Προς Σε καταφευγω την κεχαριτωμένην, ἐλπίς
 ἀπελπισμένων, σύ μοι βοήθησον.

Ψάλλομεν προθύμως Σοι τὴν ᾠδὴν, νυν τη πα νυ μνη τω
 Θεοτόκῃ χαρμονικῶς. Μετὰ τοῦ ἱεροδρόμου καὶ πάντων τῶν ἁγίων,

δυσώπει Θεοτόκε του οι κτει ρη η σαι η μας

Ἄλλα τα χαίλη τῶν ἀσιδῶν τῶν μὴ προσκυνοῦντων τὴν εἰκόνα
 Σου τὴν σικτήν. τὴν ἱστορηθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Ἀποστόλου Δουκᾶ ἱερω-
 τάτου τὴν ὀδηγήτριαν.

Πᾶσαι τῶν ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομοι Κυρίου Ἀποστόλων ἡ
δωδευκάς, ἅγιοι πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου ποιήσατε πρὸς ἐμὴν

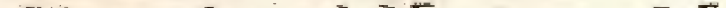

¹⁰ Ἅγιος ὁ Θεός· ὅτι Σοῦ μεθ' ὃ τὰς ταῦτα ἐξαποστείλας·

Ἦχος Γ. ♯

Α πο στο λο: εκ πε ρα α τω ω εν συν α θεοι

ὁθεν τὰς εἰς ἐν θάλασσαν δὲ τὴν Γεθσημανητικῶν

 ω ω ω γ κη ὁςυ σα τε μου ου ου το σα ω μα ηη

U.S. GOVERNMENT PRINTING OFFICE

77

11. *Phlegma*

Ο γλυ κα σμος των αγ γε ε λω ων ς των θλι εο
Και Σε με σι τει αν ε ε χω ω προς τον ρι

— ५५ —

με ε νων η χα α ρα **Ω** Χρι στι α νων η προ στα ε
λα αν θεω πον Θε αν μη μου ε λεγ ξη τας προ α

[illegible]

14 **Α** Παρ θε γε με μετη τε η ηρ Κυ ρι ι ι ου **Τ**
 15 **Ε** α υω πι ου τω ω ων **Α** γ γε ε ε λων

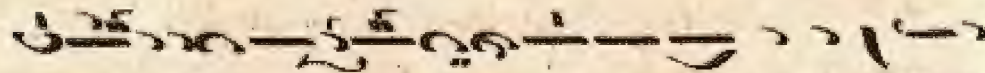
κν τε λα θου μου ου και ρυ υ υ και δι των αι ω
πα ρα κα λω Σε ε Παρ θε ε ε νε βο η θε

γι ω ω ων δα σα κ νων
σόν μου οι οι εν τα α χσα

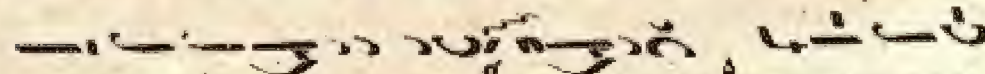
Χου σο πλο και τα τε πυ υρ γε ε δι και δω δε

και τει γε πο ο λης η λι ο στα λα κτε θρο ο

νε ε ε δι και θε δρα του βα α σι λε ε ως ηη

α κα τα νο η η τον θα α αυ μα δι πως γα λου χεις

ταν Δε σπο τη ην ην ηη

και 'Απόλυσις

ΜΕΓΑΣ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ

Ποίημα τοῦ βασιλέως Θεοδώρου Δούκα, τοῦ Λασκάρεως.

Θεὸς Κύριος· Τῇ Θεοτόκῃ· Οὐ σιωπήσομεν.

Ἑλλησάν· μα ὁ Θεός· ψαλ. γ'.

Ὡδὴ Α'. ἦχος πλ. δ'.

Αρ· μα· τη· λα· την· Φα· ρα· ω· ε· θυ· θι· σε· τε· ρα·

τουρ· του· σα· πο· τε· Μω· σα· ε· κη· ρα· ἔδω· σταν· ρα· τυ· πως·

πλη· ξα· σα· και· δι· ε· λου· σα· θα· λασσαν· I· σρα· ηλ· δε· φυ·

ρα· δα· πέ· ζον· ο· δι· την· δι· ε· σω· σεν· ας· μα· τώ· θε·

ω· ω· α· να· μελ· πον· τα·

ὑπεραγία Θεοτόκε πρόσθενε ὑπὲρ ἡμῶν.

Των· λυ· πη· ρων· ε· πα· γω· γαι· χει· μα· ζου· σι· την·

τα πει νην μου ψυ χην και συμ φο ρων νε φη την ε μην

κα λυ πτου σι καρ δι αν θε ο κυμ φευ τε δλ αλλ η φως τε

το κυι α το θαι ον και προ αι ω νι ον δλ λαμ φον

μαι το φω ως το χαρ μο συ νον

Εξ α με τρη των α ναγ κων και θλι ψε ων και

εξ εχ θρων δυ σμε νων και συμ φο ρων βι ου λυ τρω θεις

πα να χραν τε τη κρα ται α δυ να μει Σου δλ α νυ μνω

με γα λυ νω την α με τρον Σου συμ πα θει αν δλ και

την εις ε με ε Σου πα ρα κλη σιν

δλ

Νυν πε ποι θως ε πι την σην κα τε φο ρον αν

τε ε λη φιν κρα ται αν και προς την ση ην σχε ε πην ο λο

ψυ χως ε δρα μων και γο νυ κλι νω Δε σποι να δλ και θρη

νο και στε να ζω μη με πα ρι δης τον α θλι ον δ

των Χρι στι α νων το κα τα φυ γι ον

Ου σι ω πη σω του βο αν τρα νο τα τα τα

με γα λει α τα σα ει μη γαρ Συ Κο ρη παν το τε προ

ι στα σο υ περ ε μου προ σθευ ου σα δ τω Υι ω

και Θε ω Σου τις εκ το σου του με κλυ δω νος και δει

νων κιν ου υ νων ερ ου σα το δ

Ὁδὸς Γ.

Οὐρανίας ἀφίδος ἰδι σιλ. θ.

δ Α πο ρη σας εκ πα αν των ο δου νη ρως κρα ζω

Σοι δ προ φθα σον θερ μη προ στα σι ι α και σην βο

η θει αν δος μοι τω δου λω Σου δ τω τα παι νω και α θλι

ε ω τω την σην αν τι λη φιν επι ζη του συντι θερ μως δ

Εθελω μα στω σὰς ο ον τως νυν επ ε μοι Δεσποινα

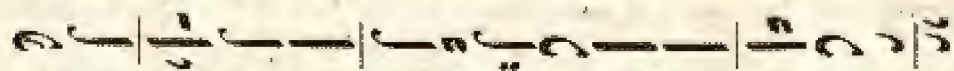
τας ευ ερ γε σι ας Σου κο ρη και τα ε λε η Σουδ

οθεν ου ξα ζω Σε και α νυ μνω και γε ραι ρω η

την πολ λην και α μετρον κη η δε μο νι αν Σου δ

Καται γις με χει μα α ζει των συμ φο ρων Δεσποινα

και των λυ πη ρων τρι κυ μι ε αι κα τα πον τι ζου

σιν δ αλ λα προ φθα σα σα χει ρα μοι δας βο η

θει ας η θερ μη αν τι λη ψις και αι προ στα

σι α μου δ

Α λη θε θε ο το κον ο μο λο γω Δεσποινα

Σε την του θα να του το κρα α τος ε ξα φα νι σα σανδ

ως γαρ φυ σι ζω ας εκ των δε σμων του θα να του η

προς ζωὴν ἀντηγάγας εἰς τὴν μερυσαν τὰ ὄ

Διασωσάν σελ. 8. Ἐπιβλεψόν σελ. 8

Αἰτησις. Καθίσμα, Πρεσβεία θερμὴ χῶμα.

Ὅδῃ Δ΄.

Συ μου εὐσχος Κυ ρι ε ε Συ μου και ὁ να μις Συ Θε

ο ος μου Συ μου αγαλ λι α μα ο Πα τρι κους κολ πους

μη λι πων και την η με τε ραν πτω χει αν ε πι σκε

ψα με νος Δι ο συν τω προ φη τη Αθ βα κουμ Σοι κρυ

γα ζω ὄ τη ὁ να μει Σου δο ξα ρι λαν θρω πε ὄ

Και που λοι πον κλ λην ευ ρη σαι αν τι λη ψιν που προσ

φυ υ γω που δε και σω θη σομαι τι να θαρ μην ε ξω βο

η θον ὄ θλι ψε σε του βι ου και ζα λαις οι μοι κλο νου με

νος ὄ εις Σε μο νην ελ πι ζω και θαρ ρω και καυ χω

μαι ὄ και προ στρε χω τη σκε πη Σου σω σον με ὄ

Τον πο τα μον τον γλυ κε ρον του ε λε ους Σου

του πλου αι : αις ὦ ρε αις ὄρο σι σαν τα την πα να θλι

ι αν και τα πει νην δὲ πα να γνε ψυ χην μου των συμ φο

ρων και των θλι ψε ων δὲ κα μι νω φλο γι σθει σαν με

γα λυ νω κη ρυτ τω δὲ και προ στρε χω τη σε πη Σου

σω σον με

Σε την α γνήν Σε την Παρ θε νον και α σπι λον δὲ μο

νην ρε ε ρω τει χος α προσ μα χη τον κα τα φυ γην σε

πην κρα ται αν δὲ ο πλον σω τη ρι ας μη με πα ρι δης

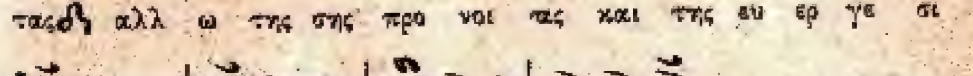
τον α σω τον δὲ ελ πης α πηλ πι σμε νων α σθε νων τυμ

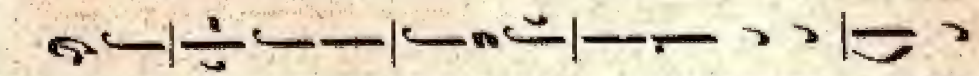

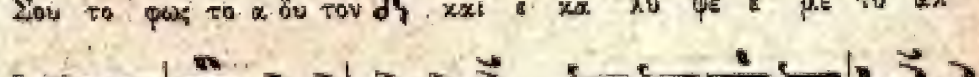
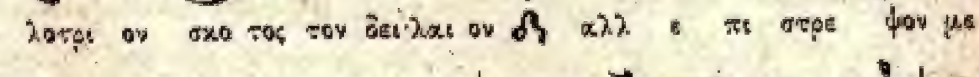
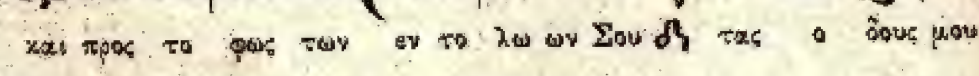
μα χι α θλι ῶ με νων χα ρα και αν τι λη ψες δὲ

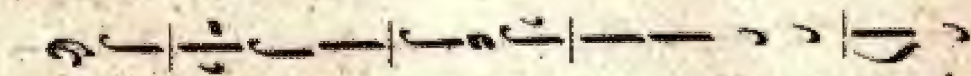

Πως ε ξει πειν σου κα τα ξι αν ὄυ νη σο μαι τος α

 με ε τρους. οι κτιρ μουσ ω Δε σποι να τρουστην ε μην παν το τε

 φυ χην δει νως πυρου με νην ως υ δωρ πε ρι θρο σι σκν

 τας δλ αλλ ω της σης προ νοι τας και της αυ ερ γε σι

 ας ης α φθο νως αυ τας πα ρα πη λαν σα

Ὁδὴ Ε.

 I να τι με α πω ω σω α πο του προ σω που

 Σου το φως το α δυ τον δλ και ε κα λυ ψε ε με το αλ

 λοτρι ον σκο τος τον δει λαι ον δλ αλλ ε πι στρε φον με

 και προς το φως των εν το λω ων Σου δλ τας ο δους μου

 κα του θυ νον δε ε ο ο μαι

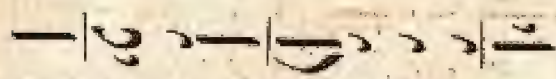

 Ευ χα ρι στως βο ω ω Σοι χαι ρε Μη τρο παρ θε

 νε ε χαι ρε θε ο νυμ ρε δλ χαι ρε θει α σκα ε πη χαι

ρε ο πλον και τει χας α πορ θη τον δλ και ρε προ στα σι

α και βο η θε και σω τη ρι ι α δλ των εις Σε προ

στρε χον των ελ πι ι στε ε ως

Οι μι σουν τες με μα α την βε λε μνα και ξι ι φη

και λαχ κον ηυ τρε πι σαν δλ και ε πι πο θου σι το

πα να θλι ον σω μα σπα ρα ξαι μου δλ και ε πι ζη του

σι προς γην α γνη κα τα θι βα α σαι δλ αλλ εκ του των

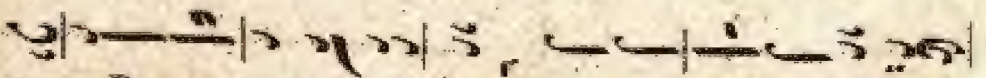
προ φθα σα σα σω ω σο ον με

Α πο πα σης α να α γ κης θλι ψε ως και νο σου και

βλα βης με λυ τρω ται δλ και τη ση ου να α μει εν τη

σε πη σου φη λα ξον α τρω τον δλ εκ παν τος κιν ου νου και

εἰς ἐξ ἑρῶν των πο λε μου ουν των δὲ και μι σουν των Σε

Κο ρη πα νυ υ μνη η τε

δὲ

Τι σοι ὁω ρον προ σα α ξω της ευ χα ρι στας αυθ

ων περ α πη λην σα δὲ των σων ὁω ρη μα α των και της

σης α με τρη του χρη στο τη τος δὲ ται γα ρουν δε ξα ζω

και α νυ μνω και με γα λυ υ νω δὲ σου την α φα

τον προς με συμ πα α θει ει αν

δὲ

Ὡδὴ ΣΤ'.

Την δε ε ε η σιν εκ χει ω προς Κυ ρι ον και Αυ

τω α παγ γε λω ω μου τας θλι ψεις ο τι χα λων η ψυ

χη μου ε πλε σθη και η ζω η μου τω Α δη προ σηγ γι

σε και δε σμαι ως Ι ω νης δὲ εκ φθο ρας ο θε ος

με α νω γα γε

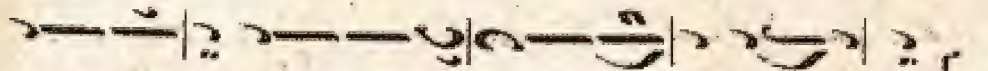
δὲ

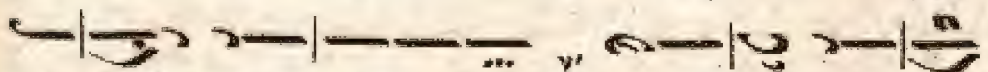
Τα νε ε φη των λυ πη ρων ε κα λυ ψαν την α θλι

αν μου ψυ χη ην και καρ δι αν και σκο τὰ σμον εμ πει ου

σι μοι Κο ρη αλλ η γεν νη σα σα φως το α προ σι τον δ

α πε λα σον ται τα μα κραν δ τη εμ πνευ σει της θει

ας προ σθαι ας Σου

Πα ρα α α κλη σιν εν ταις θλι ψε σιν οι θα και των νο

ων ι α τρο ον Σε γι νω σκω και παν τε λη συν τριμ μοντου

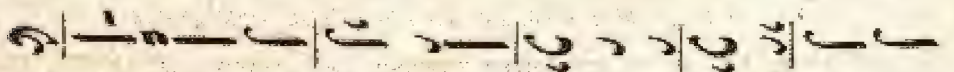
θα να του και πο τα μον της ζω ης α νε ξαν τλη τον δ

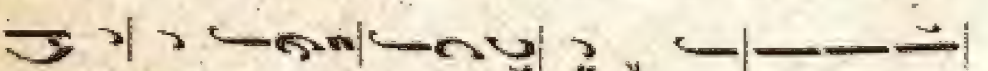
και παν των των εν συμ φο ραις δ τα χι νην και ο

ξει αν αν τι λη ψιν

Ου κρυ υ υ πτω Σου τον βυ θον του ε λε ους και την

βρυ σιν των α πει ερ ρων θαυ μα των δ και την πη γην

την α-εὐ-να-ὄν-ὄν τῆς τῆς πρὸς ε-με συμ-πα-θεῖ-ας

Σου Δε σπὶ να-δὲ ἀλλ-α πα-σιν ο-μο-λο-γῶ δὲ καὶ

βο-ω καὶ κη-ρυτ-τω καὶ φθεγ-γομαι δὲ

Ε-κυ-υ-υ κλώ-σαν-αι τοῦ βί-ου μου ζα-λαὶ-ω σπερ

με-λίσ-σαι κη-ρί-ον Παρ-θε-νε-δὲ καὶ τὴν ε-μὴν κα-

τα-σχου-σαι καρ-δί-αν κα-τα-τε-τρῶ-σκού-σι θε-λεί-ων

θλι-ψέ-ων δὲ ἀλλ-εὐ-ροι-με Σε-βο-η-θῶν δὲ καὶ προ-

στα-τήν καὶ-ρυ-στην Πα-να-χραν-τε δὲ

Διέσωσον σελ. 8. — Ἐπιβλεψὼν σελ. 8. Προστασία τῶν Χριστιανῶν.
Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός Σου. Ἱερεύς· Εὐαγγέλιον· χωρὶς Δοξα-
Πατερ λόγε . . . καὶ νῦν· ταῖς τῆς Θεουτόκου. Ἐλέησον με . . . Μὴ
καταπιστεύσῃς με . . . Οὐδαίς· προατρεχῶν . . . Μεταβολή . . . Ἱερεύς·
Σῶσον ὁ Θεός· χαρὸς Κύριε ἐλέησον ἐβ'. Ἱερεύς· Ἐλεει καὶ αἰκτιρμούς.

Ὡδὴ Ζ'. δὲ

Πα-τέ-ρ ε-βρα-ίων ἐν-κα-μί-νω-κα-τε-πα-τή-σαν

την φλο γα θα αρ σα λε ως δὲ και εις ὄρο ὀ θον το πυρ

με τε ε βα λον βο ὦν τες Ευ λο γη τας ει Κυ ρι ε

ο. Θ: ος εις τους αι ω νας

ν
δ

Φω: η τε κου σα θε ο τα κε σκο τι σθεν τα με

Σχε πη γε νου και προ στα σι α και αν τι λη ψις

ου κτι α μα ας τη μα των δὲ φω τα γω ω γη σον συ

και κω γη μα α Παρ θε νε γυ μνω θε εν τι μαι νου

φω το ος ου σα δο χει ου το κα θα ρον και α μω

α πα α σης βο η θει ας α δο η θη των ου να

ω μων ι να πο θω Σε δο ξα ζω

ν
δ

α μω και ελ πις α πηλ πι σμε νων

Ο λη φυ γη και δι α νοι α και καρ δι α Σε

Βλε φον ι λε ω ομ μα τι Σου και ε πι σκε ψαι

και χει λε σι ι δο ξα ζω δὲ α πο λου σας των σων

την κα κω σι εν ην ε γω και δει νω ων συμ φο ρων

με γὰ ἀλὼν χα ρι σμα τῶν ἀλλ ὦ τῆς σῆς χρη στο τη
καὶ βλα π τῆς καὶ κιν ὄντων καὶ πει ρα σμῶν με λυ τῶ

ἡ τὸς καὶ ἀ πει ρῶν Σου θαυ μα τῶν
ὦσαι ἀ με τρη τῶ Σου ε λε εἰ

Ὡδὴ Η'. ^νδ

Δι ἀ σπλαγγνα ε λε ους Σου Παρ θε νε ^Δδ μη

πα ρι ὅς σε μνη πόν του με νον με σα λω βι ὦ τι κῶν κυ

μα τῶν ^νδ αλ λα ὄι ὄου μοι χει ρα βο η θει κς κα

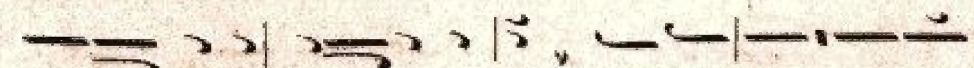
τα πό νου με ε νῶ κα κω σε σι του βι ου ^νδ

Πε ρι στα σεις καὶ θλι ψεις καὶ ἀ ναγ καὶ ^Δδ ευ

ρο σαν με ἀ γνη καὶ συμ φο ραι του βι ου ἦ καὶ πει ρα

σμοι με παν τό θεν ε κυ κλω σαν ^δδ αλ λα προ στη θι

μοι καὶ ἀν τι λα βου ου ου μου τη κρα ται ἀ Σου σκε πη ^δδ

Εὐ τας ζα λαις ε φευ ρον Σε λε με να ^Δδ εὐ τας

λυ υ υ παῖς χα ρὰν καὶ εὐ φρο συ νην δὲ καὶ ἐν ταῖς νο
 σοῖς τα χι νην βο ῆ θαι ἀν καὶ ἐν τοῖς κιν ὄν νοῖς ἐν
 στήν καὶ προ στα α α τιν ἐν τοῖς πεί ρα α τη ρι οῖς δὲ
 Χαῖ ρε θρο νε πυ ρι μορ φε Κυ ρι ου δὲ χαῖ ρε
 θει εἰ εἰ α καὶ μαν να ὁ δο χε στα μνε δὲ χαῖ ρε χρο ση λυ
 χη α λα υπας α σθε στε κ χαῖ ρε των παρ θε νων ὁ
 ξα καὶ μη τε εἰ ρων ω ρα ἰ σμα καὶ κλε ε ος δὲ

Διασώσον — Ἐπιβλέψον.

Ὡδὴ θ. δὲ

Ε ξε στη ε πι του ου τω ο ου ρα νος καὶ της
 γης κα τε πλα γη τα πε ρα τα ο τι θε ος δὲ ω φθη
 τοῖς ἀν θρώ ω πκοῖς σώ μα τι κως καὶ ἡ γα στηρ Σου γε γε
 νεν ου ρο χω ρο τε α ρα των ου ρα νων δι ο Σε θε

Εν υμνοῖς εὐχαριστοῖς δοξολογῶ καὶ γέ-
ραι ῥαί το αμετρον ελεος καὶ τὴν πολλὴν οὐνα-
μιν σου παῖσιν ὁμοδογῶ καὶ τὰς εὐεργεσίας
σου ἧς ὑπερκατενώσας εἰς ἐμε κήρυττω με-
γαλυνώ ψαλμῶν καὶ καρδία καὶ λογισμῶν καὶ ὧσ
ἐν παντὶ τοῦ

τὴν δὲ ἡσιν μου δεῖξαι τὴν πενίαν καὶ κλαυθ-
μὸν μὴ παρίδης καὶ δακρυά καὶ στεναγμὸν ἀλλ' ἂν
τίλαβου οὐμου ὡς ἄγαθή καὶ τὰς αἰτήσεις πλη-
ρία σου οὐνασαι γὰρ πάντα ὡς πάνθενοις Δεσπότου
Θεοῦ Μετῆρσι νουθεσίαις ἐπιμόνον πρὸς τὴν ἐμὴν
ἐκτραντα πεινῶσιν

Διάσωσον. — Ἐπίβλεψον. Εἶτα τὰ μεγαλυνάρια ψαλ. 17 μέχρι τέ-
λους καὶ ἀπόλους.